

Deafhood

Deafhood

Deafhood

SveinErikJohansen-svein.erik.johansen@doveforbundet.no

[Interessepolitikk](#)

Ingen forbindelse

Hva er egentlig Deafhood - hva dreier dette seg om? Døves Tidsskrift hadde nylig en artikkel om dette, men siden slutten dessverre var

falt ut bringer vi her artikkelen i sin helhet.

Deafhoodbegrepet stammer fra Paddy Ladd's forskning og oppsto i 1993. Siden den gang har det kretset mange diskusjoner rundt dette temaet, og det er fremdeles uklart for mange hva Deafhood opprinnelig betyr. Jeg mener det er helt mulig å få en forståelse av Deafhood, og som døv å identifisere seg med det. Det er mitt mål her; å presentere temaet slik at dere får vite hva det faktisk handler om og for å fremme det som noe positivt for oss døve imellom.

Hva Deafhood egentlig er, er litt vanskelig å forklare nettopp fordi det ikke finnes noen god norsk oversettelse av ordet. Men det engelske ordet brukes på samme måte som 'childhood', som betyr barndom. På norsk blir det dessverre litt feil og merkelig når man oversetter ordet til 'døvdøm'. Meninga bak ordet er at det står for en prosess hvor vi opplever hvordan det er å være døv og erverver oss erfaringer fra livet som en døv person.

Deafhood gjelder absolutt alle døve, uansett bakgrunn, familie, hørselsrest eller tegnspråkferdigheter. Det er fordi vi alle har opplevd hvordan det er å være en døv person, for eksempel i forhold til misforståelser når vi kommuniserer med hørende, eller føler oss utenfor når vi er de eneste som ikke kan forstå eller få med oss hva hørende sier.

Det handler om forståelse av hvem vi er, og vi kan forstå det bare gjennom kjennskap til døves historie, undertrykkelse og kolonialisme. Det siste er svært viktig, i følge Paddy Ladd. De fleste folkegrupper har opplevd en eller annen form for kolonialisering. Også døve. Et eksempel på kolonialisering hva hørende angår, er det britiske imperiets kolonisering over Afrika og Asia. De tok folks språk, land og kultur uten deres tillatelse. Som de fleste døve vet, har dette også skjedd med døve. Et eksempel på det er kongressen i Milano 1880, da oralismen overtok for tegnspråk. Etter det har døve kjempet for sitt språk og kultur, særlig i perioder da tegnspråk ble forbudt på skolen og folk regnet døve som dumme.

Kolonialisering innebærer å overta et annet folkeslags væremåte og tenkemåte. Mange døve før og i dag blir styrt av samfunnets syn på døve. Det finnes et annet syn på døve som kontrasterer mot Deafhood; Deafness. Det oversettes til Døvhets på norsk. Begrepet står for et medisinsk syn på døve. Det indikerer at døve kun er personer som mangler hørsel og dermed er handikappet. Et eksempel på det er leger som helst vil lege døvhets og få fjernet denne 'feilen' med oss, uten tanke på om hvorvidt vi trives i tilværelsen som døv, og hvordan identiteten vår er knyttet til det å være en døv person. Dette synet påvirket døve etter kongressen i Milano. Det var slik kolonisering foregikk: tegnspråk ble forbudt, lærere prøvde å hjelpe døve barn i den moralske overbevisning at det var til barnas beste å bli mest mulig lik hørende barn. Likhets i den forstand at man fokuserte bare på hørsel og å gjøre døve gode på den sans vi faktisk mangler. Resultatet ble at døve begynte å ta til seg det medisinske synet, de så på seg selv som et avvik fra samfunnets rammer og med

det så de også ned på seg selv.

Deafhood motvirker det medisinske synet og kolonialiseringen gjennom å legge vekt på det positive ved tilværelsen som døv. Konklusjonen er i tråd med temaet i Ungdomsseminaret 24-26 oktober; psykisk helse:

Dere kan tenke dere hvordan den psykiske helsa til en døv person blir om man ser på seg selv som anormal og en som ikke på en likeverdig måte tilhører samfunnet! Man vil føle seg utenfor og antakeligvis også deprimert. Mens med bevissthet om sin døve identitet, og det å se seg selv som medlem av en kultur med et fullverdig språk, medfører til en psykisk helse som vil oppleves atskillig bedre. For det er da man slutter å se ned på seg selv, og kan begynne å bli fornøyd med den man er, uten å måtte strebe etter å bli mest mulig integrert i samfunnet kun på hørendes premisser. Det er allment kjent at en person som aksepterer seg selv og ikke bare bryr seg om hvordan andre mener at man burde være, er langt mer tilfreds og lykkelig. Å ta til seg Deafhoodbegrepet sett i lys av dette er hva jeg mener med å forstå begrepet på en positiv måte. Det er et begrep som er vårt, det kommer fra døv til døve, og handler om opplevelsen av å være døv.

Skrevet av

Ditte Emilie Sæther Behrns

Ingen forbindelse